

AC Cedergrens Juridiska Byrå

Roslins väg 12 B
217 55 MALMÖ

Malmö 2013-07-22

Tel nr: 0737-04 93 73

E-post: ccedergren@gmail.com

Högsta förvaltningsdomstolen

Box 2293
103 17 STOCKHOLM

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Norrtälje Kattcenter AB
Grovstavägen 4
761 93 NORRTÄLJE

Motpart: Länsstyrelsen i Stockholms län, enheten för länsveterinärer
Box 20267
104 22 STOCKHOLM

Saken: Överklagande av Kammarrätten i Stockholms dom den 18 juni 2013 angående mål nr 3625-13, samt anhållan om muntlig förhandling. Nu fråga om prövningstillstånd.

Som ombud för Norrtälje Kattcenter AB får jag inkomma med följande överklagande av Kammarrätten i Stockholms dom den 18 juni 2013. Min huvudman överklagar domen med undantag för Förvaltningsrättens beslut att upphäva punkten 5 i föreläggandet. Norrtälje Kattcenter AB (hädanefter Norrtälje Kattcenter) vidhåller sina överklaganden.

Överklagade beslut:

Länsstyrelsens beslut med diarienummer 282–31845–2012 av den 14 november 2012.

Förvaltningsrätten i Stockholm målnummer 25185–12 av den 15 maj 2013.

Kammarrätten i Stockholms målnummer 3625–13 av den 18 juni 2013.

Faktum kvarstår att många bevis har förbisetts och att ett stort antal frågor fortfarande är obesvarade angående de uppenbara fel som är gjorda av Länsstyrelsen i Stockholms län i detta ärende. Norrtälje Kattcenter hemställer därför att det hålles muntlig förhandling i bedömningen av själva sakfrågan i målet. Detta för att utreda samtliga omständigheter på ett tillbörligt sätt. I annat fall är min huvudmans rättssäkerhet hotad.

Vidare anholder Norrtälje Kattcenter om muntlig förhandling i Högsta förvaltningsdomstolen. Yrkandet om muntlig förhandling gäller behandlingen av själva sakfrågan för det fall att prövningstillstånd meddelas.

Saken

Föreläggande enligt djurskyddslagen. Nu fråga om prövningstillstånd, samt att inhibition begärs av Länsstyrelsens underrättelse att besluta om att eventuellt återkalla § 16-tillståndet med diarienummer 282–16471–2013 som baseras på Länsstyrelsens beslut med diarienummer 282–31845–2012 och stänga ner verksamheten som följd av att Förvaltningsrätten avslagit vår förfrågan om inhibition.

Yrkande

I första hand yrkar Norrtälje Kattcenter att Länsstyrelsen i Stockholms läns beslut med diarienummer 282–31845–2012 av den 14 november 2012 (hädanefter ”föreläggandet”) undanröjs i dess helhet av Högsta Förvaltningsdomstolen i Stockholm.

I andra hand att beslutet om föreläggande skall ogiltigförklaras av Länsstyrelsen i Stockholms län eller att beslutet ska inhiberas och återförvisas för ny prövning till Länsstyrelsen då flera bevis och intyg finns som talar för att Länsstyrelsens beslut är grundade på felaktiga uppgifter och räknefel, samt med anledning av den bristfälliga utredning Länsstyrelsen gjort, samt bristande lyhördhet och obefintliga kommunikation med Norrtälje Kattcenter.

Yrkande avseende prövningstillstånd

Första skälet för begäran om prövningstillstånd:

Norrtälje Kattcenter yrkar att Högsta Förvaltningsdomstolen beviljar prövningstillstånd. Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att prövningstillstånd beviljas på grund av att Länsstyrelsen i Stockholms läns handläggning av ärendet har allvarliga brister och uppenbara felaktigheter, som äventyrar den allmänna rättssäkerheten enligt § 34 förvaltningslagen. Rättssäkerheten är hotad om inte Länsstyrelsens tjänstemän utför sin myndighetsutövning på samma sätt, med samma omsorg och med den grundläggande rättsprincipen om allas likhet inför lagen som synnerligen viktig riktlinje vid hantering av ärenden.

Begäran om inhibition bör beviljas av rättssäkerhetsskäl. Det är väl att märka att beslut inom djurskyddslagstiftningen gäller omedelbart enligt 74 § djurskyddsförordningen och det ges aldrig chans till en domstols syn på saken innan djuren är avlivade, har omhändertagits eller omplacerats eller som i detta fall att flera djur har avlivats eftersom inhibition inte getts i tidigare instans och nu kan en hel djurvårdande verksamhet blir tvingad att lägga ned sin verksamhet innan en överklagan har kunnat prövas.

Bilaga A) Lagrådet och den offentliga rätten 1999-2001 Rune Lavin. Regler om besluts verkställbarhet. Denna skrivelse visar att det har funnits och fortfarande finns befogad kritik mot att det kommer att löpa en tid då beslut i princip är verkställbara innan den enskilde hunnit överklaga beslutet och den högre myndigheten tagit ställning till inhibitionsfrågan.

Rättelse av skrivfel och liknande: Norrtälje Kattcenter har kunnat visa på flera uppenbara oriktigheter i Länsstyrelsens beslut och beslutande myndighet ska då rätta felen enligt § 26 Förvaltningslagen, men Länsstyrelsen har på de uppenbara felaktigheterna endast svarat att ”*de anses fastställda*” och inte vidare velat utreda felen, ta ansvar för dem, diskuterat dem eller rättat dem.

Detta innebär att Norrtälje Kattcenter blivit utsatta för en mycket stor orättfärdighet då följderna av Länsstyrelsens beslut har enormt stora negativa konsekvenser på verksamheten, eftersom Länsstyrelsen i skrivande stund håller på att ta beslut angående verksamhetens fortsatta existens där § 16 tillståndet eventuellt kommer att hävas och djurförbud ges, baserat på den bristfälliga utredning som Länsstyrelsen gjort med felaktiga uppgifter och räknefel. Därför anhålles även om inhibition av ett sådant beslut som Länsstyrelsen baserar på beslutet med diarienummer 282–31845–2012 och 282–16471–2013.

Det som är anmärkningsvärt är att varken Förvaltningsrätten i Stockholm eller Kammarrätten i Stockholm har tillmätt Norrtälje Kattcenters bevis, intyg och skrivelser något bevisvärde trots att det visar på att stora och uppenbara fel har begåtts av Länsstyrelsen i Stockholm län.

Norrtälje Kattcenters representanter drabbas av en känsla att det inte spelar någon roll vad som anförts som bevis i tidigare överklagan eller hur svag Länsstyrelsens bevisning är. Det känns som att allt är avgjort på förhand. Speciellt när Förvaltningsrätten i Stockholm inte nämner några av de bevis som lagts fram av Norrtälje Kattcenter i sin dom eller när Kammarrätten i Stockholm snabbt skickar ut ett standardsvar som nekar prövningstillstånd. Där enda hänvisning ges till § 34 a i Förvaltningsprocesslagen och att ”*Kammarrätten finner att skäl att meddela prövningstillstånd inte har kommit fram*”. Kammarrätten har inte sett till något enda av alla de skäl som lagts fram för att bevilja prövningstillstånd.

Norrtälje Kattcenter anser att de tydligt har visat i tidigare överklagan och bevismaterial att samtliga punkter uppfyllts enligt 34 a § förvaltningsprocesslagen och att flera skäl finns för att meddela prövningstillstånd.

Bakgrund

Länsstyrelsen gjorde den 19 september 2012 en oanmäld inspektion i Norrtälje Kattcenters lokaler på Grovstavägen 4 och inga indikationer gavs på plats av inspektörerna att man hittat några brister eller att bristerna skulle ha varit av mycket allvarlig natur. När kontrollrapporten kom innehöll den flera uppenbara fel som påpekades i ett mail till Länsstyrelsen.

Norrtälje Kattcenter fick inte några svar alls på de frågor som ställts till Länsstyrelsen om hur de kommit fram till den felaktiga information som presenterades i kontrollrapporten. Länsstyrelsen har *utan* att ha utrett de påpekade felen och helt *utan* kommunikation likväl förelagt Norrtälje Kattcenter i åtta punkter baserat på de uppenbara oriktigheterna. De första tre punkterna flätas samman och där de flesta faktafelen finns, samt att dessa tre punkter är beroende av varandra för att hålla. Om en punkt faller på grund av flera sakfel, faller även de andra.

Länsstyrelsen förelägger även för att få ut information om tredje part genom Norrtälje Kattcenter. Länsstyrelsen saknar helt juridiskt stöd och fog för att begära ut information som inte har något som helst att göra med inspektionen hos Norrtälje Kattcenter. Länsstyrelsen förelägger även i förebyggande syfte och dessutom helt utan att ha pratat med verkställande veterinär eller konsulterat annan veterinär.

Länsstyrelsen förelägger vidare helt utan fog där det inte finns några krav i lagen att en djurägare ska föra journal, samt att Länsstyrelsen likaså förelägger utefter en lagpunkt som de själva flätat in egna krav på hanterbarhet och ett tidsperspektiv i och att Länsstyrelsen i efterhand kräver att djurhållaren ska producera dokument. Vi beskriver detta mer utförligt under punkt 1-8 i bilaga B.

Punkt 1-8 omfattar mycket viktiga kommentarer angående djurhållningen och de uppenbara fel som Länsstyrelsen gjort. Av rättssäkerhetsskäl är det extra viktigt att dessa punkter tas i noggrant beaktande av Högsta förvaltningsdomstolen då de har ignorerats helt av tidigare rättsinstanser och av Länsstyrelsen i Stockholms län.

Länsstyrelsen menar vidare att bristerna är av så allvarlig natur att även ett beslut om djurförbud och omhändertagande av katterna har påtalats, att verksamhetschefen kan komma att bedömas som olämplig att bedriva yrkesmässig verksamhet med katt och allt detta baseras på en kontrollrapport där Länsstyrelsen inte har utrett tillräckligt för att ha de fakta som krävs för att gå vidare på det sätt som man har gjort, samt att flera av de fakta som Länsstyrelsen baserar sitt beslut på är felaktiga. Många av besluten är dessutom oproportionerligt betungande i förhållande till vad som påstås ha skett.

Länsstyrelsens handläggare har även brutit mot flera rättsprinciper och förvaltningslagar, samt att de har tillmätt sig själva större kompetens än en utbildad veterinär och går då även helt emot Jordbruksverkets bestämmelser!

Många bevis och intyg har lämnats in till Länsstyrelsen och i överklagan till Förvaltningsrätten som talar för att Länsstyrelsens beslut är grundade på felaktiga uppgifter och räknefel, och som likaledes visar att Länsstyrelsen gjort en synnerligen bristfällig utredning, haft en bristande lyhördhet och en obefintlig kommunikation med Norrtälje Kattcenter.

Det är därför anmärkningsvärt att Förvaltningsrätten i Stockholm och Kammarrätten i Stockholm inte har tillmätt Norrtälje Kattcenters bevis, intyg och skrivelser något bevisvärde trots att de visar på flera uppenbara oriktigheter i Länsstyrelsens fakta och direkta feltolkningar av lagtexten, samt att Länsstyrelsen åberopar juridiskt stöd i § 27 djurskyddslagen som enligt dem själva ger dem rätt att kräva vad som helst av en djurägare.

Förvaltningsmyndigheter har ett ansvar för att ärenden blir tillräckligt utredda och korrekt utredda. Normalt är *utredningsskyldigheten större om myndigheten själv tar initiativ till ingripande åtgärder mot en enskild än om en enskild anhängiggör ett ärende hos myndigheten* (egen kursivering). I Norrtälje Kattcenters ärende har myndigheten Länsstyrelsen själv tagit initiativ till synnerligen ingripande åtgärder mot min huvudman. I detta ärende hade exempelvis ytterligare ett besök för att säkerställa fakta och att lyssna på djurhållaren Norrtälje Kattcenter, och genom en konstruktiv dialog kunnat klargöra hur de reella förhållandena i djurhållningen såg

ut. Då hade Länsstyrelsen och djurhållaren tillsammans kunnat upprätta både en tydlig redogörelse (enligt Länsstyrelsens förfrågningar kring tydlighet) och en handlingsplan. Detta hade varit djuretiskt försvarbart.

Information om den reella djurhållningen, omständigheterna kring djurskyddsinspektionerna, samt bemötande av Länsstyrelsen i Stockholms läns kritik och beslut om föreläggandet finns redan utförligt beskrivna i *Norrtälje Kattcenters överklagan till Förvaltningsrätten i Stockholm den 18 januari 2013 av Länsstyrelsen i Stockholms beslut med diarienummer 282–31845–2012, samt* i tidigare inlämnade handlingar till Länsstyrelsen, Förvaltningsrätten och Kammarrätten.

Bristande kommunikation

Kommunikationsprincipen innebär att den som betungas av ett beslut genom myndighetsutövning ska få tillfälle att yttra sig i saken och att uppvisad bevisföring ska granskas.

I 17 § förvaltningslagen (1986:223) innebär bland annat att en myndighet ska underlätta för den enskilde att följa förelägganden och föreskrifter genom att ge tydlig information om vilka lagar som åberopas och vilka konsekvenser dessa myndighetsbeslut kan ha. Ett lättbegripligt språk ska användas för att mottagaren lätt ska förstå vad man menar. Länsstyrelsen bör vara mycket observant på att de beslut som myndigheten fattar görs på ett korrekt sätt utifrån korrekta fakta och att man stödjer sig på lagen. Djurägare ska kunna förstå instruktionerna och även kunna läsa sig till vilka gällande lagar myndigheten stöder beslutet på, samt så ska man underlätta för djurägare som visar sig samarbetsvilliga.

Länsstyrelsen har helt brustit vad gäller kommunikationen med Norrtälje Kattcenter enligt § 4 Förvaltningslagen då ingen dialog över huvud taget har inletts av Länsstyrelsen.

Länsstyrelsen har heller inte svarat på frågor som ställts eller lämnat de skäl som funnits till att man tagit beslut i ärendet enligt § 20 Förvaltningslagen.

När Norrtälje Kattcenter ifrågasatte via e-post till Linda Malmgren och Monica Hellstaf hur de kommit fram till viss information har Norrtälje Kattcenter bara blivit ignorerade. Även andra frågor gällande katthållningen ställda via e-post vid olika tillfällen till Monica Hellstaf har heller inte blivit besvarade.

Varför upprättades inte en dialog angående de fel i kontrollrapporten som Norrtälje Kattcenter påpekat? Länsstyrelsen hade med enkelhet kunnat utreda och ta reda på korrekta fakta innan de valde att förelägga.

Norrtälje Kattcenter har verkligen visat på samarbetsvilja genom att försöka åtgärda de saker som Länsstyrelsen haft synpunkter på trots att de ifrågasatt dem och överklagat. Norrtälje Kattcenter har även kunnat förklara det som Länsstyrelsen har påpekat vara brister.

Norrtälje Kattcenter har beskrivit djurhållningen in i detalj och har varken fått någon skriftlig eller muntlig respons från Länsstyrelsen och det visar på en negativ attityd från Länsstyrelsens sida.

Länsstyrelsen har den 29 januari 2013 utfört en andra inspektion av djurhållningen på Grovstavägen 4 och där Länsstyrelsen konstaterat att punkt 1, 2 och 3 inte åtgärdats och att punkt 4 endast delvis åtgärdats. Denna kontrollrapport visar tydligt på att Länsstyrelsens handläggare inte tar till sig något av det som djurhållaren framfört eller att de är opartiska och objektiva i sin uppgift.

Vidare *vägrar* Länsstyrelsen att inspektera de fyra nya boxar, för permanent hållning av katt, som började byggas i juni 2012 och som nu har färdigställts. De har stått tomma i över 4 månader.

Ett brev har skrivits till Enhetschefen för Länsveterinärer, Kent Jansson, om vad som har skett i detta ärende utan någon respons. Även Landshövding Chris Heister, Länsöverdirektör Anette Scheibe Lorentzi och Landsbygdsminister Eskil Erlandsson har fått brevet.

Samtliga har öppnat brevet enligt erhållet läskvitto. Se **bilaga C**.

Se **Bilaga D)** för artikel med titeln: **Det saknas ett tydligt ledarskap!** från tidningen Lantbrukets affärer nummer 6/7 2013 som visar på allvarliga brister i Länsstyrelsens arbetsrutiner och de negativa konsekvenserna av detta.

På sidan 2 i *Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 15 maj 2013, mål nr 25185–12*, står det att Länsstyrelsen i Stockholm inte motsätter sig att punkten 5 hävs eftersom Länsstyrelsen har brustit i sin kommunikeringsskyldighet. Liknande brister, i Länsstyrelsens övriga handläggning av ärendet och obefintliga dialog med Norrtälje Kattcenter, kan även anföras på övriga punkter i föreläggandet.

Norrtälje Kattcenter undrar hur en punkt i föreläggandet kan hävas endast av den anledningen att Länsstyrelsen inte motsätter sig det? Punkten ska hävas för att Länsstyrelsens beslut är baserat på att Norrtälje Kattcenter kanske kommer att begå ett brott i framtiden och med det beslutet kränker man Norrtälje Kattcenters rättigheter!

Detta agerande från Länsstyrelsen måste ifrågasättas då det resulterar i stor rättsosäkerhet för Norrtälje Kattcenter!

Norrtälje Kattcenter har även kunnat visa på flera sätt där Länsstyrelsens beslut innehåller uppenbara oriktigheter och beslutande myndighet ska då rätta felen enligt § 26 Förvaltningslagen, men Länsstyrelsen har på de uppenbara felaktigheterna endast svarat att "*de anses fastställda*" och inte vidare velat utreda felen, ta ansvar för dem, diskutera dem eller rätta dem. Detta innebär en mycket stor rättskränkning för Norrtälje Kattcenter då följderna av Länsstyrelsens beslut har otroligt stora negativa konsekvenser på verksamhetens fortsatta existens.

Likhetsprincipen

Norrtälje Kattcenter har redan anfört i sitt överklagande, *till Förvaltningsrätten i Stockholm den 18 januari 2013 av Länsstyrelsen i Stockholms beslut med*

diarienummer 282–31845–2012, att Länsstyrelsen *för det första* har ställt särskilda krav på Norrtälje Kattcenter till skillnad mot andra katthem genom att Länsstyrelsen inte godtog den lösning som Norrtälje Kattcenter gjort för att öppna upp mellan två boxar och på så sätt få upp ytan till över 6 kvm för permanent förvaring av katt.

Länsstyrelsen krävde att hela mellanväggen skulle tas bort trots att Länsstyrelsen godtagit att andra katthem, som till exempel Södertälje katthem och Djurhjälpens i Vaxholm har använt sig av lösningen att öppna upp en passage mellan två boxar med en lucka. Bland annat en så liten passage som en kattlucka mellan olika utrymmen.

För det andra har Länsstyrelsen hos andra katthem godkänt lösningen att använda biytor och att ha frigång mellan olika utrymmen för att få upp ytan till över 6 kvm, så varför inte i Norrtälje?

För det tredje har dessutom kravet på hanterbarhet inte ställs hos andra katthem i Stockholms län som arbetar med förvildade och skygga katter, som år 2012 kontrollerades av samma handläggare som i detta ärende.

För det fjärde har man inte krävt av andra katthem, att skygga katter som inte är hanterbara efter tre månader ska avlivas, så som man framtvingat av Norrtälje Kattcenter genom föreläggandet.

För det femte har Länsstyrelsen lämnat kritik i föreläggandet för att två av katterna på Norrtälje Kattcenter behöver återkommande medicinsk behandling och bedömer att deras medicinska status försvårar omplacering och att de katterna därför skulle avlivas, utan att ha pratat med verkställande veterinär.

Det som är anmärkningsvärt är att *samma kontrollanter* anser att det inte är något problem att katten Nisse har bott på Kattstallet sedan 2010 och dessutom ”*har diabetes och en knöl som inte växer*”.¹ Diabetes är en sjukdom som kräver daglig medicinering, oftast flera gånger per dag och även regelbunden kontroll av blodsockret genom blodprov. Det är märkligt och inte förenligt med

¹ Kontroll på Kattstallet, rapport upprättat 2012-09-27, Dnr: 282–21523–2012

likhetsprincipen att liknande fall bedöms olika. Återigen behandlas Norrtälje Kattcenter efter särskilda och hårdare regler.

Det är en grundläggande rätt att samma regler tillämpas för alla sökanden!

Att tillägga är att Länsstyrelsen tidigare inte ville godkänna fyra boxar och ge tillstånd till Norrtälje Kattcenter för att det saknades några få centimeter enligt föreskrifterna. (Se kontrollrapport 282–24279–2009) Länsstyrelsen kunde inte se till helheten och boxarna var tvungna att byggas om.

Länsstyrelsen har hos en annan verksamhet godkänt en box som saknade hela 30 cm enligt föreskrifterna med bedömningen att det inte föreligger någon skaderisk för katterna och därför behövdes boxen inte byggas om. Är det rimligt att olika djurhållare får så drastiskt olika bedömningar? (Se kontrollrapport 282–16023–2010)

Andra skälet för begäran om prövningstillstånd:

I andra hand yrkas att prövningstillstånd meddelas då anledning finns för synnerliga skäl att ändra det domskäl vartill Kammarrätten i Stockholm har kommit. När inga anförda bevis tas upp av rätten enligt 34 a § förvaltningsprocesslagen. I proportionalitetens namn anser vi det vara ett grundkrav att den som utsatts för dessa åtgärder från samhällets sida måste få möjligheten att åberopa och framföra den bevisning som min huvudman finner relevant.

Förvaltningsrätten i Stockholm samt Kammarrätten i Stockholm håller sig helt till Länsstyrelsens uppfattning och anger *inte med ett enda ord* att de tagit hänsyn till eller prövat Norrtälje Kattcenters bevisning eller de frågor som de har ställt för att få vägledning angående Länsstyrelsens agerande när de tolkar och använder lagar och föreskrifter för att tvinga fram uppgifter de inte har rätt till.

Under förutsättning att Kammarrätten och Förvaltningsrätten i Stockholm noga hade läst Norrtälje Kattcenters redogörelse och studerat bevisningen, som redan

har lämnats in till Förvaltningsrätten och Kammarrätten i Stockholm, skulle resultatet ha blivit ett annat domslut. Vi anser detta vara grovt oaktsamt från Kammarrätten och Förvaltningsrätten i Stockholms sida.

Officialprincipen och objektivitetsprincipen

En myndighet som Länsstyrelsen får inte fatta beslut utan att först utreda ärendet och utredningsansvaret är väldigt långtgående. I detta fall är det givet att Länsstyrelsen inte har utrett ordentligt och de har även visat på en ovilja att utreda trots att uppenbara oriktigheter påpekats av Norrtälje Kattcenter.

Objektivitetsprincipen: Här saknas det objektivitet genom att det finns en ovilja till att lyfta fram det som är till fördel för Norrtälje Kattcenter, som påpekanden angående uppenbara räknefel gjorda av Länsstyrelsen och andra frågor och kommentarer som inte besvarats av Länsstyrelsen angående Länsstyrelsens egna tolkningar av lagar och föreskrifter.

Norrtälje Kattcenter har vidtagit flera åtgärder för att tillmötesgå Länsstyrelsen, utifrån föreläggandet, som Länsstyrelsen *inte* över huvud taget har sett till i den uppföljande kontrollen de gjorde den 29 januari 2013 (Kontroll 282-3122-2013).

Länsstyrelsen fortsätter att hävda att beslutspunkt 1, 2 och 3 inte åtgärdats och att punkt 4 endast delvis åtgärdats.

Norrtälje Kattcenter har fortsatt att kunna beskriva den reella djurhållningen in i detalj i sitt yttrande till kontrollrapporten 282-3122-2013 och där även andra fel gjorda av Länsstyrelsen påpekats, utan att Länsstyrelsen kommenterat det. **Länsstyrelsen har fortsatt att handlägga ärendet helt *utan* hänsyn till vad Norrtälje Kattcenter har anfört.**

Genom att fokusera på de detaljer, som Länsstyrelsen lagt fram, fick inte Förvaltningsrätten eller Kammarrätten i Stockholm en helhetsbild av Norrtälje Kattcenters djurhållning. Länsstyrelsens fokusering på påstådda brister och ovilja

till att se de uppenbara fel som Länsstyrelsen själv har gjort, samt förädlingar, som baserar sig vidare på de föreskrifter från Statens Jordbruksverk, vilka bidrar till att en samlad syn på djurhållningen inte framkommer. De påstådda bristerna blir viktigare än de visade korrekta uppgifterna från djurhållaren och det ger då inte en rättvis helhetsbild av den reella djurhållningen. Detta gäller både vad som uppmärksammas och ännu inte har uppmärksammas.

Myndighetsutövningen leder till en kränkande behandling av Norrtälje Kattcenter istället för att med en god dialog komma fram till de rätta förhållandena.

Officialprincipen: Länsstyrelsen har inte fullföljt sin utredningsskyldighet när de inte velat titta på de intyg och andra bevismaterial som Norrtälje Kattcenter kunnat visa upp.

I detta fall har syftet med denna princip inte skyddat den enskilde individen från en inkorrekt myndighetsutövning när till och med Förvaltningsrätten och Kammarrätten i Stockholm inte noggrant har granskat bevismaterialet som lagts fram.

Länsstyrelsens tjänstemän har inte varit opartiska eller sakliga i sin uppgift när de kontrollerade Norrtälje Kattcenters anläggning. Länsstyrelsen bemöter heller aldrig några av de argument eller invändningar som Norrtälje Kattcenter framfört.

Transparens och tydlighet är nödvändig för att den sökande ska kunna kontrollera att myndigheten fattar beslut baserad på korrekt fakta och att man stödjer sig på gällande rätt, det vill säga att man gör en strikt laglighetsprövning.

Det är ett grundlagsstadgat krav att all myndighetsutövning skall utföras på ett opartiskt och objektivet sätt.

Proportionalitetsprincipen

I Jordbruksverkets ”Vägledning för kontrollmyndigheter m.fl.; Handläggning av djurskyddsärenden”, Dnr 31-2401/09, ingår en förklaring av rekvisit på s 13:

”Ett brott mot djurskyddslagstiftningen innebär att ett djur utsätts för en oacceptabel risk att drabbas av lidande”. (Egen understrykning). Det torde vara av största vikt att gjorda anmärkningar i förelägganden påvisar att påstådd brist innebär att det kan leda till *”en oacceptabel risk att drabbas av lidande”*.

Jordbruksverkets föreskrifter i olika frågor synes ha denna grundinställning, varför det med rätta kan krävas att djurskyddskontrollanterna framlägger bevis för detta i sina utredningar genom att bland annat ange de föreskrifter som gäller för aktuell anmärkning och dokumentera bristerna så att eventuellt en fackman kan uttala sig om påstådda brister i djurhållningen.

I Norrtälje Kattcenters ärende har det *inte* visats att det föreligger en oacceptabel risk att djuren drabbas av lidande.

På s 15ff anges om proportionalitetsprincipen följande:

”När kontrollmyndigheten överväger att vidta åtgärder mot en djurhållare är det viktigt att beakta proportionalitetsprincipen.” Principen innebär att nackdelarna som beslutet medför för den enskilde inte får vara större än nyttan för det allmänna. Då det visar sig här att djurhållaren Norrtälje kattcenter *inte* har utsatt sina djur för en oacceptabel risk att drabbas av lidande blir resultatet att skadan är ett obefogat föreläggande enligt djurskyddslagen med hot om att besluta om att återkalla § 16-tillståndet med diarienummer 282–16471–2013 och stänga ner verksamheten som följd av att Förvaltningsrätten och Kammarrätten i Stockholm avslagit deras förfrågan om inhibition.

I sista hand måste det också undersökas om ett ingrepp, som i och för sig överlevt prövning enligt de två första leden, ändå medför så stora ingrepp i skyddsvärda intressen att den trots allt framstår som oproportionerlig (s.k. proportionalitet i strikt mening).

Det skall förekomma en rimlig balans mellan de värden som skulle skyddas av dylika betungande beslut för enskilda och den belastning som beslutet om föreläggande enligt djurskyddslagen, med vad ett beslut om att återkalla § 16-tillståndet och stänga ner verksamheten, skulle innebära för Norrtälje kattcenter.

Beslutet strider mot proportionalitetsprincipen på flera sätt. Enligt proportionalitetsprincipen är myndigheter skyldiga att göra en avvägning mellan det ingrepp som ett beslut innebär för den enskilde och dennes egendom och vinsten för det samhällsintresse som beslutet avser att skydda eller det mål som beslutet avser att uppnå.

I Länsstyrelsens beslut finns det ingen balans mellan det som påstås ha skett och följderna av beslutet!

Beslutet att ge ett betungande föreläggande för Norrtälje Kattcenter har som följd att en befintlig och ideell verksamhet som gör en stor samhällstjänst vad avser hemlösa djur helt måste upphöra – trots att Länsstyrelsen aldrig har kunnat påvisa några hållbara brister varken i djurvälstånd, i anläggningen eller några brott mot djurskyddsföreskrifter eller djurskyddslagstiftning. Beslutet leder i förlängningen till att ett stort antal fullt friska katter som idag lever och förvaras helt i enlighet med djurskyddslagstiftningen kommer att omhändertas och avlivas.

Detta är alltså inte bara ett oproportionerligt stort ingrepp i den enskildes verksamhet, men kommer även att medföra helt onödiga kostnader för samhället i form av omhändertagandet, eventuellt tillfällig uppställning, avlivning och destruktion av djuren. Utöver detta innebär det naturligtvis en enorm känslomässig förlust för de som idag tar hand om, vårdar och älskar djurindividerna i Norrtälje Kattcenters vård, samt att tre personer skulle förlora sin sysselsättning och bli arbetslösa.

Vilket samhällsintresse som Länsstyrelsens föreläggande, övervägande att upphäva verksamhetens tillstånd och ge djurförbud avser att skydda eller vilket samhällsnyttigt mål som beslutet avser att uppnå är helt höljt i dunkel.

Tredje skälet för begäran om prövningstillstånd

Slutligen yrkas att Högsta förvaltningsdomstolen prövar om djurskyddslagen tillämpats korrekt och bland annat i överensstämmelse med den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter? Dessa bilagor har redan lämnats in i vår *komplettering till överklagande av Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 15 maj 2013*, mål nummer 25185–12, samt anhållan om muntlig förhandling. Nu fråga om prövningstillstånd.

Lämplighet att bedriva verksamheten

Länsstyrelsen påstår att verksamhetsansvarige, Cecilia Arnström, saknar kunskap och förståelse för djurskyddsbestämmelserna. Länsstyrelsen presenterar inget stöd eller någon förklaring för detta påstående. Det faktum är att Cecilia Arnström har mycket goda kunskaper om gällande regelverk, att hon inte delar Länsstyrelsens tjänstemäns tolkningar av bestämmelserna i djurskyddslagen är knappast samma sak som att sakna den.

Cecilia Arnström är utbildad och legitimerad sjuksköterska med en tilläggsutbildning för att tillhandahålla läkemedel och ge injektioner till smådjur. Hon har sammanlagt 67,5 högskolepoäng ibland annat djurens kommunikation, djurens beteende och biologi, samt flera kortkurser i stress, smärta, vård och infektionssjukdomar hos katt. Observera att dessa meriter inte behövdes för att Cecilia Arnström skulle godkännas för att få tillstånd 2009 och att hon även bedömts vara lämplig att bedriva verksamheten flera gånger tidigare.

Att ordna för katternas bästa och samtidigt följa föreskrifterna är en bedrift som inte är lämpad för alla att klara av, men som Cecilia Arnström mycket adekvat genomför varje dag och har gjort så i flera år.

Det som verksamhetsansvarig, Cecilia Arnström, har gjort sig skyldig till är att ha ett stort och gott hjärta genom att ta emot moderslösa kattungar, som skulle ha

dött en plågsam död utan hjälp, och då *tillfälligt* under några dagar överskrida tillståndet är inget som borde göra henne olämplig att bedriva verksamheten.

Norrtälje Kattcenter har visat att hon följer föreskrifterna och är villig, för katternas bästa, att hitta lösningar på svårigheter som uppstår och det gör henne till en flexibel och lyhörd verksamhetschef.

Att hon tillsammans med veterinär ser till den enskilda kattens bästa och har mod att ifrågasätta en enskild tjänstemans tolkningar och omskrivningar av föreskrifterna göra henne inte per automatik olämplig att bedriva verksamheten eller en tillräckligt grov förseelse för att förlora § 16-tillståndet.

Sammanfattning

Norrtälje Kattcenter har enligt de intyg och vittnesmål, som de har bifogat i överklagan, skött djurverksamheten på ett mycket tillfredsställande sätt och visat att de har följt föreskrifterna. Norrtälje Kattcenter har kunnat förklara allt som Länsstyrelsen påstått vara brister och visat att det varit baserat på Länsstyrelsens räknefel, att Länsstyrelsen haft otillräcklig information eller att Länsstyrelsen tolkat föreskrifter på ett annat sätt än Norrtälje Kattcenter, samt att vissa saker varit tillfälliga. Norrtälje Kattcenter har även visat på en samarbetsvilja genom att åtgärda det som Länsstyrelsen har påpekat att de ska göra och Länsstyrelsen har sedan inte velat godkänna förändringarna.

Länsstyrelsen hävdar vidare att de brister som fanns vid kontrollen i september 2012 kvarstod vid den uppföljande kontrollen i januari 2013. Detta visar på att Länsstyrelsen har en negativ inställning till Norrtälje Kattcenter och att det finns en ovilja att kommunicera. Handläggarna har inte kunnat vara opartiska eller sakliga i sin bedömning.

Kan en tillsynsmyndighet och senare även en domstol överse klara och tydliga bevis som visar på att beslut fattats på uppenbara oriktigheter?

Rättssäkerheten är hotad om inte Länsstyrelsens tjänstemän utför sin myndighetsutövning på liknande sätt, med samma omsorg och med den grundläggande rättsprincipen om allas likhet inför lagen som synnerligen viktig riktlinje vid hanteringen av ärenden.

Det har inte kunnat visas att det var oundgängligen nödvändigt från djurskyddssynpunkt att besluta att ge ett betungande föreläggande för Norrtälje Kattcenter, som har som följd att en befintlig och ideell verksamhet som gör en stor samhällstjänst vad avser hemlösa djur helt måste upphöra när Länsstyrelsen aldrig har kunnat påvisa några hållbara brister varken i djurvelfärd, i anläggningen eller några brott mot djurskyddsföreskrifter eller djurskyddslagstiftning. Beslutet leder i förlängningen till att ett stort antal fullt friska katter som idag lever och förvaras helt i enlighet med djurskyddslagstiftningen kommer att omhändertas och avlivas.

Vi anser att vår skrivelse, samt de bevis och intyg som vi tidigare har lämnat in sannolikt kommer att leda till att Norrtälje Kattcenter beviljas provningstillstånd och att Länsstyrelsens beslut upphävs. Det är av vikt för den allmänna rättstillämpningen att provningstillstånd beviljas på grund av att Länsstyrelsen i Stockholms läns, Förvaltningsrätten i Stockholms läns och Kammarrätten i Stockholms läns, handläggning av ärendet har *allvarliga* brister. Detta äventyrar den allmänna rättssäkerheten. Överklagandet ska därför bifallas.

Vi förbehåller oss rätten att inkomma med kompletteringar i det fall ytterligare fakta i målet framkommer.

Malmö som ovan

.....
Jur.kand. Anette Cedergren

Bifogade bilagor:

Bilaga A) Lagrådet och den offentliga rätten 1999-2001 Rune Lavin. Regler om besluts verkställbarhet.

Bilaga B) Punkt 1-8 viktiga kommentarer angående djurhållningen.

Bilaga C) Brev till Enhetschef Länsveterinärer, Kent Jansson.

Bilaga D) Artikel med titeln. Det saknas ett tydligt ledarskap! från tidningen Lantbrukets affärer nummer 6/7 2013 som visar på allvarliga brister i Länsstyrelsens arbetsrutiner och de negativa konsekvenserna av detta.

Bilaga E) Svar från Länsstyrelsen i Stockholm angående journalföring.

Bilaga F) Kontrollrapport 282-3122-2013, samt Norrtälje Kattcenters yttrande till kontrollrapport 282-3122-2013. Handlingar i denna bilaga skickas via e-post.

Bilaga G) Länsstyrelsens underrättelse om beslut om återkallelse av tillstånd med diarienummer 282-16471-2013, samt Norrtälje Kattcenters yttrande med bilagor. Handlingar i denna bilaga skickas via e-post.

Tidigare inlämnade bilagor:**Tillämpning av djurskyddslagen**

Har djurskyddslagen tillämpats i överensstämmelse med europeiska konventionen om mänskliga rättigheter?

Bilaga A) Jur.kand. Berndt Erikssons rättsutredning om EU-konventionen om de mänskliga rättigheterna angående egendomsskydd med mera.

Bilaga B) Jur.kand. Berndt Erikssons rättsutredning angående tillämpningen av djurskyddslagen. Har djurskyddslagen tillämpats i överensstämmelse med den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter?

Bilaga C) Komplettering till Berndt Erikssons rättsutredning.